

*Jaké byly
váše pracovní
začátky?*

Od srpna 1966 jsem zde byl neoficiálně na brigádě. Seznamoval jsem se tu s provozem a od listopadu už jsem tu byl zaměstnaný. Tehdy mi bylo teprve 16 let. Nejprve mě vzali do výroby, ale poté mi řekli, že tam do osmnácti nesmím. Šel jsem tedy do expedice, kde jsem nakládal vagony.

Když jsme nosili volně ložené desky do vagonu, bylo tam hrozně moc prachu. Vše nás hrozně štípalo. Na střeších byly vidět vrstvy prachu.

Následně jsem si udělal zkoušky na vysokozdvizný vozík a začal na něm jezdit. Jezdil jsem s ním kupu let.

Po několika letech jsem si dělal zkoušky na velín a ty jsem udělal. Vzpomínám, že na velíně první linky jsem byl s panem Trojanem. Po rekonstrukci linky se to změnilo a šel jsem zpět na VZV. Na něm jsem jezdil celkem asi 40 let. Potom jsem ještě pracoval na briketárně. Do důchodu jsem šel v roce 2011, to tu pracoval už i pan Šulák.

*Co zajímavého
si z té doby ještě
pamatujete?*

V roce 1986 sem přišli pracovat Vietnamci a Polky. Jednu z nich jsem si dokonce vzal.

Dále si pamatuji, že jsme na velíně několikrát vyhořeli. Přesný rok už si bohužel nepamatuji. Během pár minut bylo vše v plamenech.

Pan Průša dodává: „Tenkrát jsem dělal elektrikáře a vyšetřovalo se, co se stalo. Zjistilo se, že žhavý uhlík spadl z linky na látku a kabel a pak už to šlo rychle. Běžel jsem do rozvodny vypnout elektriku. Během minuty dvou jsem se vrátil a už nebylo vidět na krok. Hasiči se vydělili, protože se musela shodit pec, byla to velká rána a hasiči nevěděli, co se děje. Oblékali se do kyslíkových přístrojů, ale neuměli to. Než se oblékli, bylo po ohni. Mohlo to být v roce 1968.“

*Dělal jste
ještě nějakou
jinou práci?*

Například jsem dělal na skružích, na potrubí. Vše, co bylo ve výrobě potřeba.

Když bylo potřeba, každý pomáhal. I lidé z kanceláří chodili v případě nutnosti na noční či odpolední směny do výroby.

*Řešila se nějak
bezpečnost
poletujících
vláken?*

Když jsem dělával na briketárně,
jezdívali za námi z laboroky a dávali
nám takové mikrofony na tělo.
Celých 8 hodin jsme s nimi jezdili,
ale nic nenaměřili. A to se prášilo
opravdu fest.

*Co vás
napadne jako
první, když se
řekne „Isover“?*

Dobrá práce.

Lubomír FILEK

* srpen 1950

45 let v závodě

Generální
ředitelé

1966
2026

- Zvoniček Josef
- Češka Karel
- Lehký Zdeněk
- Dvořáček Vlastimil
- Hůla Jiří
- Vacek Václav
- Bellicard Olivier
- Jaroš Vladimír
- Ungerer Heinz Jürgen Max
- Hanzlík Libor
- Janata Roman
- Kazda Robert
- Krumpolec Ladislav
- Kazda Robert

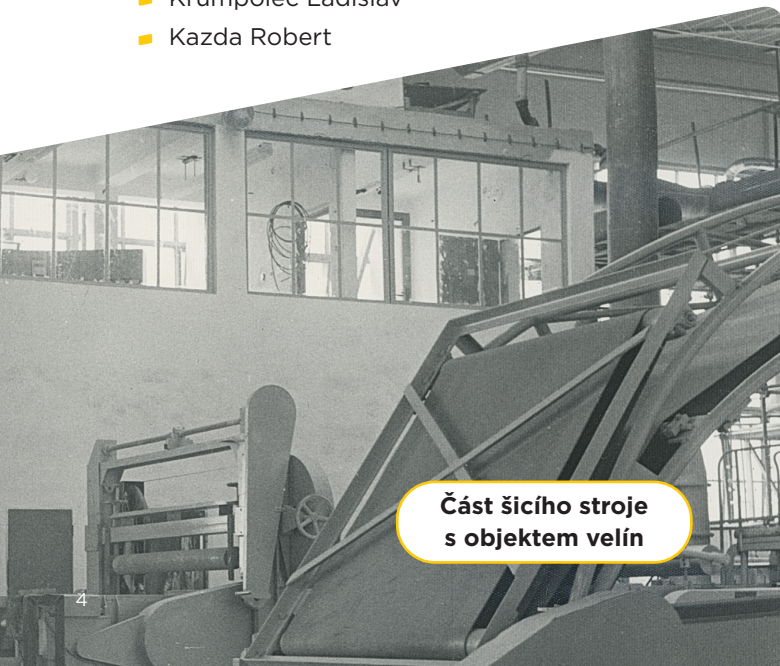

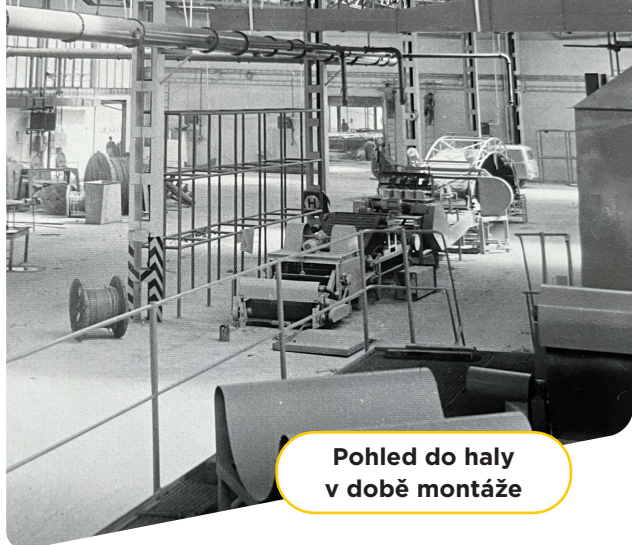
Foto z výroby
na lince ČA1

Spodní část kupolové pece,
a rozvláknovací zařízení

Část šicího stroje
s objektem velín

Pohled do haly
v době montáže

Jak dopadla březnová soutěž?

V rozhovoru s panem Hůlou jste mohli najít jeho odpověď na otázku, co ho napadne, když se řekne Isover.

Celkem 22 kolegů si rozhovor přečetlo a správně odpovědělo pomocí Jobky.

Vylosovaným výhercem týdne obědů dle vlastního výběru zdarma se stává pan **Luděk Helmich. Gratulujeme.**

Soutěžní otázka

Jakou pracovní pozici začal zastávat pan Průša dva roky před odchodem do důchodu?

Vaše odpovědi zasílejte pomocí aplikace Jobka do 20. 5. 2026.

Losování ze správných odpovědí proběhne poslední týden v květnu.

Vylosovaný výherce získá v průběhu června týden obědů dle vlastního výběru v naší jídelně zdarma.

Návoděda v rozhovoru s panem Průšou.

Vydává:

Isover, Saint-Gobain Construction Products CZ a. s.

Určeno pro vnitřní potřeby vydavatele. Nепrodejný výtisk.

Vydáno: duben 2026